

Rokas Skopas, T16

Tautodailininko Albino Šileikos Prieverpsčių paroda ir edukacinė programa

Mokykloje veikia tautodailininko, sertifikuoto tautinio paveldo meistro Albino Šileikos medžio dirbinių – prieverpsčių paroda. Prieverpstė – iš medinės lentos pagaminta verpimo ratelio sudėtinė dalis. Prie jos būdavo pritvirtinamas verpiamos vilnos ar linų kuodelis. Ji galėjo būti papuošta raižiniais. 2016 metais A. Šileiką Lietuvos žemės ūkio ministerijos komisija pripažino Lietuvos tautinio paveldo meistru, o jo prieverpstes, rankšluostines sertifikavo tautinio paveldo produktu. Albinas Šileika yra policijos pareigūnas, kuris laisvalaikį užsiima medžio drožyba, moko drožybos kitus, rengia parodas mokyklose, kultūros centruose, muziejuose, įstaigose, miestelių bibliotekose. Jo kūryba yra žinoma visoje Lietuvoje, o kai kurie kūriniai iškeliavo ir už jos ribų.

Tautodailininkas susitiko su mūsų mokyklos bendruomene, papasakojo neeilinę savo gyvenimo istoriją, pristatė prieverpsčių ekspoziciją. A. Šileika papasakojo, kad visą laiką norėjo mokytis ir mokėsi. Laisvalaikį piešdavo. Svajoto studijuoti dailę, tačiau baigė studijas Policijos akademijoje. Dirba policininku. Tai nelengvas darbas. Atsipalaiduoti po tarnybos, kaip pasakoja A. Šileika, jam padeda drožinėjimas. Vienintelis įrankis – peiliukas. Reikia turėti tinkamos medienos, geriausiai tinka liepa. Pirmiausia padaroma mentelė, maždaug 40 cm ilgio. Tada piešiamas ornamentas ar kažkoks piešinys, kuris išskaptuojamas peiliuku.

Pristatydamas kolekciją, drožėjas papasakojo verpsčių atsiradimo lietuvių namuose istoriją. Jos buvo naudojamos ne tik verpiant, bet dažnai dovanojamos kaip meilės ženklas. Verpstes puošę ornamentai susiję su saulės ir žemės simboliais. Meistras kai kurias savo verpstes papuošė gintarais, kai kurias dažė ar naudojo impregnatorių - taip geriau atsiskleidžia jų raštai medyje.

Po įdomaus pasakojimo tautodailininkas vedė edukacinę

pamoką, dalinosi savo patirtimi ir mokė visus norinčius drožinėti. Visi gavome po iš anksto paruoštą medinę lentelę ir peiliukus, nusipiešėme trafaretą ir pradėjome pjaustyti. Buvo nelengva išskaptuoti lygų raštą, bet nuolat padėdavo ir patardavo meistras. Smagu, kad šalia darbavosi ne tik mano grupės draugai, bet ir kai kurie mokytojai, pavaduotoja ir mokyklos direktorius, kurie šioje pamokoje tapo mokiniais kaip ir aš.

Tautodailininko Albino Šileikos paroda mūsų mokykloje vyks iki kovo 31 dienos. Kas dar nematė, siūlau būtinai pasižiūrėti ir susipažinti su meno kūriniais, kuriems pagaminti, mano manymu, reikia labai daug laiko. Taip pat reikalingos tokios žmogiškos savybės, kaip kantrybė, dėmesingumas, atidumas, kūrybiškumas, ištvermė, susikaupimas, kurių man ir pačiam labai reikia...

